

Barátom

A SZENT GELLÉRT MAGYAR KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG HAVILAPJA

2022. október

47. évfolyam, 469. szám

HOGYAN TOVÁBB?

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia (MKPK) Külföldi Magyar Lelkipásztori Szolgálata szeptember 30. és október 2. között Budapesten diaszpóratálkozózt szervezett a külföldi magyar katolikus közösségek képviselőinek, több mint félszáz lelkipásztornak és lelkes hívőknek.

Megindító volt számomra látni és tapasztalni ezen a háromnapos budapesti konferencián, hogy milyen odaadóan és elkötelezetten szolgálnak magyarok a magyarokért, hívők a hívőkért. Milyen kitüntetett értéke van a magyar nyelvű szentmiséknek, szentségek anyanyelven történő kiszolgáltatásának, a magyar kulturális értékek megőrzésének. Sokszínű tevékenységek ezek, amelyek nagyfokú kreativitást és lelkes, a közösség sorsát szívéükön viselő hívek és lelkipásztorok sokaságát feltételezi. Végtelen büszkeség töltött el, hogy ennek a nagyszámú csapatnak immár hét esztendeje én is tagja vagyok.

A közösségek beszámolóit hideg zuhanyként hatottak. Hiszen a sokunkat foglalkoztató kérdés – „Hogyan tovább?” – válasz és megoldás után kiált. Urbán Ilona Anna (Lonka) beszámolója a maga drámaiságában is jelezte, hogyan születik és növekszik egy közösség Berlinben és környékén, úgy, hogy már jó ideje nincs papja. Mekkora nagy öröm számukra, amikor időről időre lelkipásztor érkezik hozzájuk Budapestről, hogy

vasárnap magyar nyelvű szentmiséjük legyen.

A beszámolók alatt azonban egy másik érzés is megérintett. Mennyire hálás lehet Egyházunk az elmúlt 75 esztendőért, azokért a nagyszerű lelkipásztorokért, akik nyomott hagytak és arcot adtak közösségünknek jelenlétükkel és szolgálatukkal.

Szólásra jelentkeztem én is, s egyben örömmel számolhattam be a magunk életéről. Hiszen különös gazdagságunk,

József atya és Lonka

hogy 15, jelenleg 14 misézőhelyen találkozhattunk rendszeresen. Fontosnak tartottam kiemelni, hogy a vírus járvány megannyi negatív hatása mellett volt azonban néhány pozitív eredménye is. Arra készítettem, hogy új utakat és lehetőségeket keressünk. Nem sikerült mindeniket megtartani ugyan, egy azonban megmaradt. Minden hétvégén legalább egy szentmisét rögzítünk és azt követően a világhálón ezek a szentmisék elér-

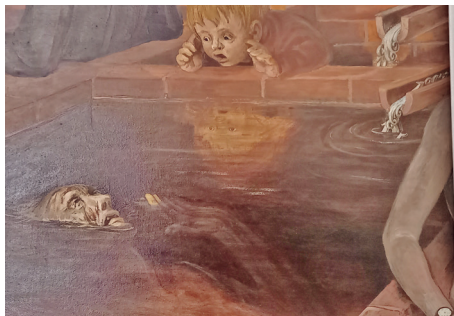
folyt. 8. old.

EMLÉKSZEL MÉG?

-emlékeztetőül emlékül hagyni magát az emlékezést-

A fenti kis szójáték az emlékek birodalmába visz el. „Majd emlékezni jó lesz”, írja a költő, József Attila, és hogy valóban jó-e visszanézni, akár a saját, akár a mások emlékeiben melyre lemerülni? „Otthon vagyunk, mert élünk és emlékezünk” vallja Márai Sándor. Évente meg tesszük ezt különböző okokból, talán egyszer elgondolkodhatunk azon, mit takar maga a szó, mi vár ránk az emlékek birodalmán túl? Mutasd az emlékeidet, megmondom, ki vagy! Mert múltunk és maga az emlékezés módja kilengéseket mutat. Vannak események az életünkben, amelyeket legszívesebben örökre kiírnánk, meg nem történtté tenénk, másokat viszont úgy dédelgetünk és élünk át, mintha még most is jelent ünnepelnénk. Léteznek közösségi események, akár egy nemzet hovatarozójaként is, amelyekre emlékezni kötelesség, de mindamellett, hogy kötelesség, valóban jóleső érzés is, hiszen örömmel emlékezni, ünnepelni más. És természetesen itt vannak azok a fájó pontok, amelyek száz sebből sajognak még ma is, amelyeket eddig talán sem az idő, sem a megváltozott politikai viszonyok nem voltak képesek begyógyítani.

1956. Mennyire emlék és mennyire szívszorító valóság ez a nap? Hol van a helye az életünkben? Történelem sokunknak, akik nem éltük és nem lélegeztük be az akkori eseményeket, de nyilván minden emlékezni kívánó, jelenben elő tudatában van annak, hogy amit ma múltként, történelemként tartunk számon, az nem is olyan régen, sokak szá-

mára, akik részben még ma is itt élnek közöttünk, valós életképként meghatározó módon formálta az életét, mert sor-sul adatott, hogy átélhetik az akkori pillanatok. Így az adott esemény, az akkori jelenben olyan emlékközege, amelynek a valósághoz jócskán ma is köze van. Hiszen az akkori történések függvényében alakult a későbbi jövő. Momentumok, amit a történések sodrása aktív szereplőként ráruházott az adott hősökre. Mennyire más mindezek tükrében, így visszatekinteni? Az „akkor” és az „ott” megpecsételt fájdalomában lüktetve azonnal tollat ragadni. Az „akkor” és az „ott” megpecsételt fájdalomában lüktetve azonnal cselekedni. Az „akkor” és az „ott” megpecsételt fájdalomában elvérezni... Emlékké válni...

Emlékezünk és haladunk az időben. Időközben világossá válhatott számunkra, mennyire más bódultan, felhőtlenül, szívderítően sodródni ünneplő tömegekkel, és mennyire más visszaidézni fájdalmas eseményeket. A magyar történelem viharos évszázadai, vesztett csatái olyan álmatlan visszapillantásokat hagyományoznak az utókorra, amelynek birtokában vigadozásra, valljuk be,

egyáltalán nincs okunk. Hogyan lehetne mégis méltó módon felnőni könnytől-vértől áztatott tegnapokhoz? Nem elég ugyanis az ünnepi leltár listájáról pár nap erejéig leemelni 1956-ot, kicsit letisztogatni róla az emlékek porát, aztán gyorsan elfeledve ismét csak visszatolni a múlt polcára. A kudarcból és a veszteségből végkövetkeztetést illik levonni. Ha nem is tudunk felnőni ehhez az alig tompuló szomorúsághoz, megpróbálhatnánk megérezni annak mély-

ségeit. Tovább lépve megfejteni a jelenben, mire volt jó, mért volt szükség ennyi szenvedésre, áldozatra? Fel kell mutatni az igazságért küzdők eszméit, úgy elemezni a múltat, hogy ott álljon a tanulság, amit az akkori hősök kimondatlanul is tudtak. Az igazságban fogant szabadság halhatatlan ... Micsoda óriási dolog: Itthon vagyunk, bárhol is legyünk, mert élünk és emlékezhetünk...

Schultheis Éva

Schultheis Éva BOMBARIADÓ

hanyagul hátrahagyott
heveny mozdulatok
fülsiketítő riadalom
kiejtett szavak
aknamezején
sűrűn záporozik a bántás
bár szégyen a futás
olykor odébbállnánk
csak sérült érzelmeink
ne sajognának annyira
csak önsanyargató lépteink alatt
nem esne oly nehezünkre a járás
mintha duzzadt bokánk
nem vonszolna már így is
ezernyi ránk szabott időt vádat
közömbös belenyugvást

ki tudja meddig még?

mert a bombák csak ritkán
hatástalaníthatók

A hónap szentje

BOLDOG IV. KÁROLY KIRÁLY

Karl Franz Josef Ludwig Hubert Georg Maria von Österreich, vagy nekünk IV. Boldog Károly magyar király 1887. augusztus 17-én született Persenbeugban. Édesapja Habsburg-Lotaringiai Ottó Ferenc főherceg, édesanyja Mária Jozefa szász királylány.

Egy soknemzetiségű monarchiában élő uralkodó család tagjaként nagy hangsúlyt fektettek nevelésére. Gazdasági, jogi, politikai, katonai képzésben is részesült. Természetesen ismerte a magyar történelmet és irodalmat is. Hogy komoly, érzőszívű felnőtté, hívő katolikussá vált, az elsősorban anyjának köszönhető. Mélyen vallásos nevelője, Georg Wallis gróf, később a bécsi bencések szellemisége formálták személyét. A soproni orsolyiták pedig gyermekkorától imádkoztak érte, hogy uralkodóként az Úr kegyelmét birtolja. 18 évesen katona, majd Prágában a német egyetemen tanult.

Váratlan fordulatot hozott a szarajevói merénylet, ahol nagybátyja, Ferenc Ferdinánd életét vesztette, így Károlyból trónörökös lett. 1916. december 30-án helyezték fejére a Szent Koronát és ezen a napon lett felesége, Zita magyar királyné. Mind szerelmi házasságában, mind uralkodói szerepében őszinteségre, békére, segítségnyújtásra törekedett. A több, mint 50 millió alattvalóért vállalt felelősség mélyen áthatotta. Elsőként

hozott létre Népjóléti Minisztériumot, az egyes ember érdekelt, a sérült katona, az özvegy, az árva. Meghaladta kora politikusainak a módszereit. Nem véletlen, hogy a „béke pápájával” XV. Benedekkel hasonló elvek mentén folytattak tárgyalásokat, hogy az eddig soha nem tapasztalt vérfürdőt berekessék, és a közelgő bolsevik eszmét megfékezzék. Azonban

a sokat szenvedett monarchia nemzetei már mit sem törődtek a föderáció gondolatával, egyik napról a másikra vált Ausztria és Magyarország is köztársasággá. A történelem akkori nagyurai pontosan tudták, mit sugalljanak, hogyan darabolják fel a monarchiát.

Az uralkodó megfosztva jogkörétől, vagyonától száműzetésben élt Svájcban. 1921 áprilisában, majd októberében is visszatért volna, hogy Istentől kapott

megbízását teljesítse, de az egyházi vezetőkön kívül kevesen fedezték fel benne elhivatottságát. Feleségével, Zitával Madeira szigetén segítették egymást és 8 gyermeküket az üdvösség felé. Életét váltságnak ajánlotta fel népéért. Fiatalon, 34 évesen hunyt el 1922. április 1-jén.

Boldoggá avatta II. János pápa 2004. október 3-án. Emléknapja október 21., házasságkötésük napja. Hittel imádkozunk Zita királyné boldoggá, Károly király szentté avatásáért, és kérjük segítségüket családjainkban. A Károly király imaliga segíti a pápa békétörekvéseit.

Zarándokhelyeink

A SZENT MIHÁLY PLÉBÁNIA-TEMPLOM
KOLOZSVÁRON

Fotó: Dávid Ferenc

Férjem nem kolozsvári születésű, de 17 évet élt a kincses városban és így én is kolozsvári lettem.

Augusztusban, az Erdélyben élő osztálytársaim meghívtak érettségi találkozóra. A találkozó dátuma egybeesett a Kolozsvári Magyar Napok és ennek keretén belül augusztus 13-án a felújított Szent Mihály templom ünnepélyes megáldásával és az új misézőoltár felszentelésével. Utunk egyik fénypontja volt a templom meglátogatása.

A templomba belépve ámulattal néztünk körbe, mert a szürke és sötét falak eltűntek és helyükbe ragyogó fehér templomteret találtunk.

A történészek feljegyzései alapján az épületnek gazdag történelmi múltja van. A templomot Károly Róbert idejében

kezdték el építeni, miután 1316-ban városi jogot adott Kolozsvárnak. Unitárius és protestáns kézben is volt az épület az Erdélyi Fejedelemség idején. A nem liturgikus események közé tartozott, hogy ebben az épületben mondott le Magyarország trónjáról Zápolya János özvegye, Izabella királyné és ezek után alakulhatott meg az Erdélyi Fejedelemség. Báthory Zsigmondot itt iktatták be fejedelemnek, ünnepélyes ceremóniák keretén belül választották uralkodóvá Rákóczi Zsigmondot, Báthory Gábort és Bethlen Gábort, valamint Bocskai Istvánt itt ravatalozták fel. A katolikusokhoz a Rákóczi-szabadságharc után került vissza a templom. A feljegyzések alapján 50 országgyűlést tartottak a falai kö-

folyt. 6. old.

zött. Ebben a templomban szentelték püspökké 1939. február 12-én Isten szolgája, Márton Áront. Az ünnepi misén Kovács Gergely gyulafehérvári érsek prédikációjában kitért Márton Áron itt e templom falai között elhangzott beszédére 1944 május 18-án, amelyben a zsidóüldözést elítélte: „aki felebarátja ellen vét, veszélyezteti a kereszténység kétezer éves munkájának nagy eredményét, az emberek testvériségének gondolatát.” Érsek úr megjegyezte az idézet elhangzása után, hogy máig érvényes a szent életű püspök figyelmeztetése.

A templom hossza 50 és szélessége 24 méter. A főkapu oromzatát egy angyal szobra és Zsigmond magyar király és német-római császár címere díszíti.

A kommunizmus éveiben elbontott és darabokban álló oltárt felújították, az ünnepi szentmisén felszentelték, krizmával felkenték, elhelyezték benne Szent Jusztinusz és Szent Kelemen pápa ereklyéit és kialakítottak benne egy helyet, ahová Márton Áron ereklyéje lesz elhelyezve boldoggá avatása után.

Az északi mellékhajóban megcsodáltuk Fadrusz János szobrát, a Krisztus a keresztfán című alkotását.

Új attrakciója a templomnak, hogy megnyitották Erdély legmagasabb, 87 méteres tornyát a látogatók előtt.

Kovács Gergely érsek úr szavaival zárom soraimat: „Ragaszkodjunk ehhez a templomhoz. Ugyanakkor ne csak elődeink hitét ünnepeljük, amely megszülte és századokon át megőrizte ezt, hanem saját hitünket is.”

Fotó: Dávid Ferenc

KÖZLEMÉNYEK - RENDEZVÉNYEK

Stuttgarti programjaink

Október 16-án, vasárnap ökumenikus istentisztelet. Ezt követően 1956. október 23-ra emlékezünk egy rövid műsor keretében.

Pénteki napokon, Stuttgarti délután, 16.30 órakor Barátságklub, 18.00 órakor októberi ájtatosság, majd szentmise. A híveket október 7-én, 14-én, 21-én, és 28-án várjuk.

Ulmi programjaink

Október 9-én, vasárnap 15.00 órakor Magyarok Nagyasszonya egyházközségi búcsú.

Csütörtöki napokon, azaz október 6-án és 20-án 17.30 órakor Ulmi délután. Szentmise előtt októberi ájtatosságot imádkozunk, szentmise keretében katekézis.

Weingarteni programjaink

Szerdai napokon, azaz október 12-én és 26-án 17.30 órakor Weingarteni délután a 14 Notthelfer Kapelle-ben. Októberi ájtatosságot imádkozunk, utána szentmise, keretében katekézis.

Heidenheim – ökumenikus istentisztelet

Október 15-én, 15.30 órakor Heidenheimban ökumenikus istentisztelet.

SZENTMISÉK

Balingen	október 1	szombat	16.00 óra
Schwäbisch-Gmünd	október 2	vasárnap	9.30 óra
Stuttgart	október 2	vasárnap	15.00 óra
Biberach (Dreifaltigkeitskirche)	október 8	szombat	16.45 óra
Weingarten (Heilig Geist Kirche)	október 9	vasárnap	10.00 óra
Ulm – egyházközségi búcsú!!!	október 9	vasárnap	15.00 óra
Heidenheim – ökumenikus istentisztelet!	október 15	szombat	15.30 óra
Ludwigsburg	október 16	vasárnap	9.00 óra
Stuttgart – ökumenikus istentisztelet	október 16	vasárnap	11.30 óra
Eislingen	október 16	vasárnap	15.30 óra
Tuttlingen	október 22	szombat	16.00 óra
Böblingen	október 23	vasárnap	9.30 óra
Heilbronn	október 23	vasárnap	15.30 óra
Munderkingen (óraátállítás!!!)	október 30	vasárnap	9.00 óra
Reutlingen (óraátállítás!!!)	október 30	vasárnap	16.30 óra

hetők. A jogos észrevételek és adott esetben a kritikák mellett van azonban számomra egy nagyon fontos szempont is. Ezek a szentmisék lehetőséget kínálnak, hogy legalább így, virtuális formában kapcsolatban maradjunk. Csak a hála és elismerés hangján tudok szólni mindazokról, akik ebben segítségemre vannak, legfőképpen Dávid Ferencről.

Mélyen megérintett egy előadás két témája is, amely a jelenkor kihívásairól és bennük rejlő lehetőségekről szól. Digitális és demográfiai transzformáció. A transzformáció átalakítást és átváltoztatást is jelent egyben. Semmiképpen sem egy statikus állapot. Sokkal inkább az átalakítás és átváltoztatás kínálta dinamika, mint lehetőség jelenik meg benne, amellyel élnünk kell. Közben a digitális transzformációval többnyire sikerül megbarátkoznunk, a demográfiai transzformáció annál több fejtörést okoz. Az átalakulási folyamatban jelentősen felértékelődik a lelkipásztor mellett a segítőkész és elkötelezett világi hívek jelenléte és szolgálata is. Ők is, lelkipásztorukhoz hasonlóan, szívük kincses kamrájából értékes kincseket bocsájtanak a közösség javára. Közösségünk (Egyházközség) élete ebben a transzformációs folyamatban akkor tud csak értékes maradni, ha nem mástól, hanem első sorban magunktól várjuk el a változást.

Nyitottság a bennünk végbemenő transzformációra!

Szeptember hónap utolsó szombatján az Egyházmegye által felkért supervisor (coach) igyekezett segítőt kezet nyújtani az Egyháztanácsnak. A kép, bár önmagáért beszél, magyarázatra szorul. Minden ruhadarab, amit magamra vettem, egy-egy feladatot jelent, amelyet a 14 közösség szolgálata közben végzek (misézés, keresztelés, temetés, gyóntatás, utazás, esketés, katekézis, beteg és család látogatás...). A feladat közben még mókásnak is tarthattam volna a megörökített pillanatot. Visszanézve azonban már nem annyira az.

A transzformáció átalakítást és átváltoztatást is jelent egyben! Nyitottság a bennem végbemenő transzformációra!

Barátsággal és köszönettel,

Tibor atya

Szerkesztők: Schultheis Éva, Dávid Melinda, Tóth Márta, Danka Erika, Pap Melinda, Merlás Tibor atya
Tördelő: Pap Lóránt-A.
Kiadó: Szent Gellért Magyar Katolikus Egyházközség

Postacím: Albert-Schäffle-Str. 30, 70186 Stuttgart
Tel: +49/711-236 9190, **Fax:** +49/711-236 7393
E-mail: SzentGellert.Stuttgart@drs.de

Honlap: www.stuttgarter-katolikusok.de
Facebook: www.facebook.com/stuttgarter.katolikusok

Banki adatok: LB-BW Bank
Kunden-Referenznummer: Ungarische Katholische Gemeinde
Kontoinhaber: Kath. Stadtdekanat Stuttgart
IBAN: DE63 600 501 01 000 46 46 192
BIC: SOLADEST600

